

mls МАЛИ
ЛИКОВНИ
САЛОН

КУЛТУРНИ
ЦЕНТАР
НОВОГ
САДА

27. 4 - 8. 5. 2020.

СТЕВАН КОЈИЋ
САМООДРЖИВИ
СИСТЕМ АПСУРДА

Самоодрживи систем апсурда је концептуална инсталација, континуирано развијана дужи низ година, која нуди лични медитативни простор за самоизолацију. Инсталација непрестано решава задатак у круг, попут *perpetuum mobila* који не жели да пронађе коначно решење. Све је наизглед успорено, а једино што чујемо је машински ритам АИ алгоритма који бескрајно броји откривена људска лица у слици ротирајућег бонсаи дрвета и амбијентални звук теремина који бележи нашу интеракцију са палмом. Прави задатак не постоји, осим перманентног кретања, без обзира на могућа исклизнућа околног простора или интеракције.

Самоодржив систем апсурда је интерактивна / аутономна хибридна инсталација која се попут вируса шири кроз простор транспонујући постојеће структуре и објекте (кућне предмете, рачунаре и биљке) у нове хибридне констелације, које предлажу архитектуру постапокалиптичног станишта за микро-заједнице темељене на симбиози човека, природе и машине.

Изграђена као отворена форма, инсталација се бави питањима конструкције и употребе затворених User Friendly / Black box уређаја и мрежа, као једног од кључних стубова који омогућава (само)одржавање

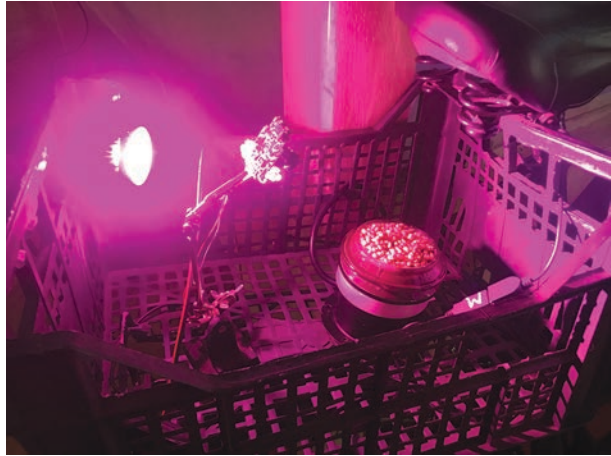
глобалних система управљања и потрошње постиндустријског / постинтернет капитализма. „Креативна примена“ система вештачке интелигенције, Deep Learning / Deep Data неуронских мрежа које извршавају задатке препознавања и класификације великом брзином увелико је повећала амплитуду контроле и синтетичке семиотичке продукције. Овде се поставља питање неједнакости као потенцијалног одраза разлика у развоју „људског капитала“ и као одраза разлика у валоризацији висококвалификованог рада који ствара нове садржаје (и нове „креативне алате“) са једне стране и рада који постаје сувишан процесом аутоматизације (роботика и вештачка интелигенција) са друге.

Преклапајући политичке и поетске конструкције и концепте, Самоодрживи систем апсурда рефлектује проблем флуидних атрибута вредносних система транзитног друштва западног Балкана кроз непрестане промене у односу између јавног и персоналног ентитета. Рад се бави критиком нашег времена са погледом на социјалну анксиозност и концепт социо-еколошке еластичности који тестира способност и спремност за отпор, опоравак и одржавање у новим ситуацијама и окружењима.

Стеван Којић

Стеван Којић (1973, Кикинда) дипломирао је на вајарском одсеку Факултета ликовних уметности у Београду 1997. и магистрирао на истом факултету 1999. Редовни професор је на Катедри за нове ликовне медије Академије уметности у Новом Саду и на Факултету ликовних уметности у Цетињу. Као професор био је ангажован у настави на Академији ликовних уметности у Требињу.

Добитник награде интернационалног бијенала младих, Конкордија, Вршац, 2002; XXI Салона Галерије савремене уметности, Панчево, 2003; 2МЕТА Фондације, Бијенале визуелних уметности, Панчево – Букурешт, 2002 и Велике награде 29. новосадског ликовног салона, Галерија Матице српске, Нови Сад, 2010.

Учествовао је на групним и самосталним изложбама, фестивалима и симпозијумима у:

Аустрији, Босни и Херцеговини, Чешкој, Црној Гори, Француској, Хрватској, Италији, Јапану, Јужној Кореји, Канади, Македонији, Немачкој, Румунији, САД, Словачкој, Словенији, Србији, Швајцарској, Тајвану и Турској.

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР НОВОГ САДА
МАЛИ ЛИКОВНИ САЛОН • АПРИЛ 2020
Бул. Михајла Пупина 9 • +381 21 525 120
www.kcns.org.rs • mls@kcns.org.rs

Главни и одговорни уредник: Бојан Панаотовић
Уредница изложби: Маја Ердељанин
Графичко обликовање: Теодора Ковачевић
Штампа: Футура • Тираж 50 примерака